
Kolonia Chabielice, st. 11, gm. Szewców, woj. łódzkie

Informator Archeologiczny : badania 33, 85

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KOLONIA CHABIELICE, st. 11, gm. Szewców, woj. łódzkie

- ślady osadnictwa z epoki kamienia
- osada kultury łużyckiej z okresu halsztackiego
- osada kultury przeworskiej
- ślady osadnictwa późnośredniowiecznego
- ślady osadnictwa z okresu nowożytnego

Wykopaliskowe badania archeologiczne, przeprowadzone w terminie od lipca do września, przez mgr. Jacka Moszczyńskiego (autor sprawozdania) i dr. Lubomirę Tyszler (Fundacja Badań Archeologicznych im. Prof. K. Jażdżewskiego). Finansowane przez Kopalnię Węgla Brunatnego Bełchatów. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 20300 m².

W trakcie badań wytyczono 14 wykopów. Po ściągnięciu warstwy ornej odkryto materiał zabytkowy i obiekty (zachowane z reguły w części spagowej). Odkryto około 21000 fragmentów ceramiki i 472 obiekty: 262 kultury łużyckiej, 29 kultury przeworskiej, 2 późnośredniowieczne, 8 nowożytnych i 171 o nieokreślonej chronologii. Osadnictwo kultury łużyckiej obejmowało cały przebadany teren. W części południowej stanowiska odkryto najlepiej zachowany fragment osady, gdzie zarejestrowano ułożone w linii wschód-zachód trzech dużych obiektów mieszkalnych lub gospodarczych oraz towarzyszące im skupiska ceramiki (duże naczynia zasobowe) znajdujące się w warstwie kulturowej o dużym nasyceniu materiału ceramicznego. W obrębie wschodniego z wyżej wymienionych obiektów odkryto obiekt produkcyjny typu studnia z zachowaną konstrukcją drewnianą o wymiarach 140 x 160 cm. Wydobyty materiał ceramiczny tworzy jednolity zbiór. Stanowią go głównie drobne fragmenty chropowaconych brzuśców naczyń oraz fragmenty talerzy, waz amfor, czerpaków i innych naczyń stołowych. Odkrytą osadę należy określić jako jednofazową z wczesnej epoki żelaza (okres halsztacki CD) datowaną na 700-400/300 p.n.e.

Fakt odkrycia na obszarze badań materiałów zabytkowych datowanych na epokę kamienia, kulturę przeworską, średniowiecze i nowożytność świadczy o stałej penetracji tego terenu.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Badania nie będą kontynuowane.

Kosewo, st. 7, gm. Stary Lubotyń, woj. mazowieckie, AZP 42-75/29 – patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

KOSEWO, st. 9, gm. Stary Lubotyń, woj. mazowieckie, AZP 42-74/4

- osada kultury łużyckiej ze schyłku epoki brązu i początku wczesnej epoki żelaza
- osada kultury pomorskiej z okresu halsztackiego i wczesnego okresu lateńskiego
- ślad osadnictwa z okresu wpływów rzymskich

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone przez mgr. Zbigniewa Dłubakowskiego (autor sprawozdania, Fundacja Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu). Finansowane przez EuRoPol GAZ s.a. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 6900 m².

Stanowisko leży około 600 m na północny-zachód od wsi, na łagodnie opadającym w kierunku południowym skłonie wyniesienia terenowego, ciągnącego się ze wschodu na zachód wzdłuż doliny cieków wodnych stanowiącego zachodni dopływ rzeki Orz.

Podczas badań powierzchniowych przeprowadzonych w 1994 r., w związku z planowaną budową gazociągu tranzytowego Płw. Jamał - Europa Zachodnia, na stanowisku znaleziono jedynie 2 fragmenty ceramiki datowanej na późny okres wpływów rzymskich i 6 fragmentów ceramiki nowożytnej, dlatego też w miejscu tym nie planowano wyprzedzających inwestycji badań wykopaliskowych.